

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№171

Лютий 2020

ГОЛОС НАДІЇ

Археологічні відкриття у «Барвінку» с. 4

«Свято хліба» у Львові с. 6

«Довіра» і адвентисти с. 8

Камерний оркестр «Класика» с.3

Марія Власюк

Свято музики у Луцьку

25 січня у Луцьку відбулося величне свято музики на славу Господа. Луцька перша громада має багато музичних талантів: великий хор, два оркестра. Але цього дня служіння було по-особливому наповнене музикою, адже цими днями камерний оркестр «Класика» святкував 20-річчя свого служіння Господу.

Розділити радість своїх друзів приїхав молодіжний хоровий колектив з Мінська (Білорусія). З ними оркестранти взяли участь у багатьох концертах у різних країнах.

На урочистому вечірньому служінні вільних місць не залишилося. Ведучі повели слухачів до джерел - історії зародження цього колек-

тиву. Ансамбль дзвіночків у складі дітей уже нового покоління зіграв по нотах, написаних 20 років тому. Особливим подарунком для слухачів стала кантата Joel Raney «Що за Дитя?» у виконанні оркестру та хору першої луцької громади, диригент - Карина Євтушок. А гучним заключним акордом прозвучали духовні псалми у виконанні зведеного хору: господарів і гостей з Білорусії.

Звичайно, були і привітання та подарунки від друзів, гостей, пастора місцевої громади, президента Західної конференції Василя Чопика та президента Української унійної конференції Станіслава Носова. А по закінченні концерту - святковий фуршет і великий торт.

Усі події зафіксували на камеру оператори телеканалу «Надія» та професійний фотограф Володимир Романішин.

Це було урочисте свято, але, щоб його мати, потрібно пережити багато нелегких буднів: репетиції двічі на тиждень, виснажливі поїздки, недосипання, недоїдання. Але все це ніщо в порівнянні з радістю служіння Господу, романтикою відкриттів нових міст та країн і спілкуванням в колі найкращих друзів. Під час цього служіння молоді люди знайомляться ближче, нерідко й створюють сім'ї, і вже згодом їх діти поповнюють ряди оркестру. Найбільшою проблемою керівника є те, коли нові сім'ї від'їжджають з рідного міста і вже не можуть відвідувати репетиції. Але, слава Богу, знаходяться люди, готові виконувати їх партії. В громаді вже стало традицією віддавати дітей до музичної школи, щоб в майбутньому вони могли служити своїми талантами Господу.

Історію оркестру читайте на наступній сторінці.

Для слави Божої. . . . .

Наталія Лучак

20 років служіння камерного оркестру «Класика»

Рух диригентської палички, і ми входимо у світ музики, насолоджуємось прекрасними мелодіями, які звучать у виконанні камерного оркестру церкви адвентистів сьомого дня м. Луцька. Але, як і в кожного колективу, в них є своя історія, свята і будні, є люди, чие життя тісно поєднане з музикою, з репетиціями і концертами, з переживаннями, труднощами і перемогами. Познайомимося із керівником камерного оркестру «Класика» Борисом Антоном, який розповість нам і про себе і про життя цього чудового колективу.

«Перший духовий оркестр в нашій громаді організував Василь Шевчук у 1985 році. Брат Василь зібрав молодь і навіть тих, хто не вмів грати на музичних інструментах, їх він навчав, в тому числі і мене. Мені тоді було 14 років. Це підштовхнуло мене до навчання у музичній школі, згодом я вступив до музичного училища. Але після закінчення училища я пішов працювати столяром, а в Церкві займався з хором, з мо-

лодіжним колективом, був учасником духового оркестру.

У 2000 році американські друзі подарували нам набір дзвоників, і ми організували ансамбль дзвіночків. Розписували ноти самотужки. Потім додали інші інструменти, бо були музиканти: скрипачі, флейтист. Згодом дівчатка-піаністки, які грали на дзвіночках, оволоділи іншими інструментами і поповнили наш ансамбль. Я, як умів, робив оранжування відомих христинських гімнів. На більш професійний рівень вийшли, коли запросили допомоги в оранжуванні творів і підготовці партитур викладача з музичного училища Геннадія Кириловича Тарана. До 2006 року наш невеликий колектив виріс до 20 чоловік. Рівень виконання теж зростав. Ми почали їздити на різні концерти, нас запрошували грати на євангельських програмах за участю Петра Кулакова, Віктора Гілла. В 2009 році в Луцьку проходила супутникова євангельська програма за участю Мойсея Островського

і там виступали наш хор, духовий, камерний оркестри. Після програми ми подружилися з нашими братами з Білорусі і теж приїжджали до них на хоровий фестиваль в Мінськ, на ювілей в Пінськ, разом з Мінським молодіжним хором «Vivare» готувалися до концертів і їздили виступати по Україні, в Білорусь, Молдову, Польщу, Латвію. Наш камерний оркестр для співпраці став запрошувати Львівський хор, пізніше Київський камерний хор. Так ми ростемо, і 25 січня цього року відсвяткували 20-річчя нашого камерного оркестру «Класика».

У нашій Західній конференції відбулися деякі зміни: керівник музичного відділу Дана Даманська переїхала з сім'єю в Бучу, і мені керівник конференції запропонував взяти обов'язки керівника музичного відділу конференції. Я погодився і тепер планую як продовжувати розвивати музичне служіння. Пріоритетним вважаю те, щоб залучати нашу молодь до активної участі в музичному служінні Богу».

Роберт Біро

Результат археологічних відкриттів у «Барвінку»

З 12 по 22 лютого у центрі оздоровлення та відпочинку «Барвінок» була проведена чергова оздоровчо-духовна програма під назвою «Удивительные факты». Лектором програми був євангелист та пастор Олександр Антонюк, який прилетів зі Сполучених Штатів Америки разом із своєю дружиною Тетяною.

Протягом 10 днів кожного ранку та вечора присутні могли почути захоплюючі лекції пастора Олександра, які він завжди супроводжував цікавим археологічним та історичним матеріалом. Значна частина цього наукового матеріалу базувалась на його власних дослідженнях під час поїздок до видатних місць Реформації у Європі та до країн Близького Сходу, зокрема до Ізраїлю та Палестини.

На лекціях поруч із, так би мовити, загальнохристиянськими темами піднімалися і теми, які, на жаль, не визнає або не приймає більша частина християнських конфесій: слідчий суд на Небі перед Другим приходом Ісуса Христа, роль Божого Закону у житті віруючих, стан померлих, чиста та нечиста їжа та інші. Вже із середини програми багато слухачів опинилися перед важливим вибором із вічними наслідками – довіряти церковним традиціям, обрядам та тлумаченням, чи вірити вічному і непомильному Слову Божому – Біблії.

Духовні роздуми гармонічно доповнювали медичні лекції лікаря Віри Петрівни, які також часто торкалися «болючих тем», таких як

здорове харчування, шкідливість вживання кофеїну та інші. Зарядкою розпочинався не тільки кожен ранок, але закінчувалась і кожна медична лекція вранці у залі. Вранці перед сніданком також збирався «молитовний кружок».

Приємно відзначити, що цього разу були заповнені майже всі вільні місця на цю програму. Були присутні гості із різних куточків Західної України і не тільки, із Закарпаття приїхала група угорськомовних гостей. Щодня на лекціях лунав надихаючий спів Марини Вециги, гра на електрогітарі та спів служителя Миколи Станкевича, який водночас був і одним із помічників у проведенні програми, разом із служителями Миколою Косаром, Віталієм Шевчуком, Робертом Біро та організатором програми, керівником місійного відділу Західної конференції Віталієм Мелесем. Першої суботи присутні також могли насолоджуватись співом Ріти Ткаченко зі Львову, а другої, заключної суботи, на програмі лунав спів і відомого співака Михайла Іваценка. Особливо треба згадати дружній та кваліфікований персонал санаторію під керівництвом директора закладу Андрія Бабенцова, поварів, які щоразу дивували присутніх здоровими та смачними стравами, вмілих інструкторів та масажистів, обслуговуючий персонал, який ретельно підтримував чистоту у корпусах та кімнатах, вдень та вночі турбувався про опалення, тощо. Без їхньої злагодженої роботи,

жертвовного служіння проведення подібного заходу було би неможливе.

Майже кожного вечора на початку програми присутні мали змогу переглянути короткі та веселі відео- та фотозвіти за прожитий день, складені адміністратором санаторію Олесею Шевко. Перед лекціями проводились Біблійні вікторини, де за правильні відповіді на запитання щодо пройденого матеріалу присутні могли отримати цінні книги. Чотири вечора підряд проходили виступи-представлення чотирьох команд, на які були поділені всі гості програми, лунали вірші та пісні на славу Господа.

І, звичайно, кожного дня гості програми мали змогу оздоровитись і фізично за допомогою масажу, водних процедур, сауни, прогулянок, зарядки та споживаючи смачну та здорову веганську їжу.

Кульмінацією програми стало урочисте служіння та водне хрещення у суботу, 22 лютого, коли заповіт із Господом уклало четверо людей, із яких троє були безпосередніми учасниками євангельської програми. На урочистому богослужінні були присутні також керівники Західної конференції. Треба зазначити, що це була тільки перша подібна програма цього року, влітку та наприкінці осені будуть проведені ще дві програми, на які всім щиро запрошуємо!

За прикладом Ісуса . . . . .

Михайло Староста

Концерт для ветеранів АТО

У молитовному будинку Адвентистів сьомого дня міста Дубно відбувся музичний концерт для чоловіків, які приймали участь в воєнних діях.

Захід, на який були запрошені ветерани-учасники АТО та волонтери, відбувся у суботу, 15 лютого.

До учасників заходу звернувся пастор адвентистської церкви міста Дубно Михайло Староста та депутат міської ради Микола Пили-

пчук. Для гостей була представлена програма, яку підготувала молодь громади.

У заході також узяв участь міський голова Василь Антонюк, який звернувся до захисників зі словами підтримки та вдячності. Запрошені ветерани та волонтери отримали подарунки – квіти, книги та солодощі. Також до присутніх звернувся керівник пасторської асоціації За-

хідної конференції Валентин Шевчук.

Ці люди, які побували у «долині смертельної темряви», як ніхто інший потребують пізнати Доброго Пастиря, Який може відновити душевний спокій. Тому після концерту учасники та гості заходу мали можливість поспілкуватись за солодким столом, познайомитись ближче у дружній атмосфері.

Людмила Гаспарова

Благодійний концерт «Твори добро»

9 лютого в Горохівському районному Домі культури «Просвіта» відбувся благодійний фестиваль «Твори Добро».

Метою фестивалю був збір коштів на лікування дівчинки зі Скобелки Вікторії Павлік. Спільними зусиллями слухачів концерту було зібрано більше 8 000 гривень.

У концертній програмі брали участь музичні колективи з Луцька: Госпел хор «NotaHeaven», Гос-

пел бенд «Eternity» та колективи із Горохова (гурт «IXTIC» та дитячий хор церкви Християн віри євангельської).

Присутні отримали можливість познайомитись з натуральною продукцією бджолярства від відомої на Волині пасічниці Черній Оксани. Було розіграно лотерею, таким чином декотрі щасливчики отримали цікаві призи.

Магазин здорового харчування також ознайомив зацікавлених гостей фестивалю з асортиментом.

Як духовну їжу було запропоновано книги для бажаючих відродитись духовно.

Міроприємство пройшло на піднесеній ноті гарного настрою, оскільки приємно було знати, що зроблено крок для того, щоб у світі стало на краплину менше проблем та біди.

Важливі для Бога . . . . .

Галина Гутей

Урочисте служіння «Свято хліба»

Львівська громада адвентистів провела урочисте служіння «Свято хліба»

В останню суботу січня – 25 числа – в першій львівській громаді пройшло особливе служіння під гаслом «Тож іди, їж із радістю хліб твій» (Еккл. 9, 7). Організатори мали на меті три напрямки: подяка Богу за прекрасну їжу для всіх народів і поколінь – хліб, друге: звернути увагу на перевагу випічки хліба в домашніх умовах, а також важливим був соціальний аспект – запрошено друзів, знайомих відвідати це служіння. Хочу сказати наперед – служіння вдалося. У своєму вступному слові керівник відділу здоров'я Західної конференції Богдан Яремцьо звернув увагу на те, яким має бути корисний хліб і переваги випічки хліба в домашніх умовах. Свої духовні роздуми Мирон Вовк почав із запитання: яке відношення має випічка хліба до служіння в церкві? Коли Ісус Христос під час свого життя проповідував про Царство Боже, Він також брав приклади зі щоденного життя. І багатьом відомі притчі Ісуса Христа про землероба, що оре землю і сіє зерно, про невода, який закидають в озеро рибалки, також притчу про розчину. Так як закваска змінює смак хліба, роблячи його м'яким, пухким і смачним, так і вчення Ісуса Христа зі старої людини, наповненої гріхом робить нову людину, придатну для Цар-

ства Божого. Це було основною темою духовних роздумів.

Друга частина служіння – це практичні поради для людей, які хочуть пекти хліб в домашніх умовах. До присутніх звернулася Віра Болтян, яка має свою невеличку пекарню. Вона розказала про головні принципи випікання хліба, а також звернула увагу на те, що хліб замішаний на дріжджах і на заквасці, однаково корисний і смачний. На дріжджах випікати хліб простіше та легше, бо зі закваскою більше клопоту. Вона особисто пече хліб і на дріжджах, і на заквасці, як бажають замовники хліба. Потім Надія Вовк (між іншим, це вона була ідейним натхненником і організатором цього служіння) поділилась рецептами випічки хліба, які вона зібрала серед сестер. Протягом останніх півроку вона сама їх випробувала.

Але найцікавішою була третя частина цього служіння. Перша адвентистська громада міста Львова вже протягом кількох років співпрацює зі соціальною службою району, в якому знаходиться громада. І цього разу соціальні працівники запросили до нас в громаду багатодітні сім'ї, які були присутні на цьому служінні. Пастор громади Скиба Володимир запросив всіх гостей вийти на сцену, де вони змогли отримати як фізичний, так і духовний хліб. Ці подарункові набори складались з печива, буханки білого і буханки чорного хліба, які напе-

кла Віра Болтян. Василь Майтвійчук для кожного гостя подарував по баночці шоколадного крему, а керівництво Західного регіонального центру Біблійного товариства приготувало сучасні дитячі Біблії. Присутні гості щиро дякували за служіння, яке було наповнене віршами і піснями, а також за подарунки. А відповідальний соціальний працівник Марія Михайлівна відмітила, що про служіння нашої громади вже відомо багатьом людям, і вони охоче відгукуються на запрошення прийти у нашу громаду. «Ви в душі багатьох людей посіяли зерно істини та любові», – сказала вона.

Не залишились без подарунків і всі присутні. Члени громади напекли домашнього запашного хліба згідно рецептів, які були роздані, і кожний присутній міг його спробувати. А завершилось служіння молитвою пастора громади Володимира Скиби.

Ще під час підготовки цього служіння я почула спогади людей, якій розповідали, що для них запах рідного дому – це запах хліба, який пекла вдома мама. І коли виймався хліб з печі, це були особливо радісні моменти в їхньому житті, тоді збиралась вся родина скуштувати теплий запашний хліб, приготований маминими руками. І сьогодні ми можемо з вами пережити цю подібні моменти радості.

Виконуючи місію . . . . .

Роберт Біро

Пам`ятайте ваші громади

«Пам`ятайте про наставників ваших...», – сказано у Біблії (Євр. 12:7). Але важливо, коли і наставники, служителі, не забувають про свої громади після переїзду на інше місце служіння. Особливо, якщо це переїзд за кордон, для служіння у іншу країну, в інший уніон.

Один із бувших служителів відділу національних меншин при Західній конференції, пастор Дьозо Форкош, який 2 роки тому отримав запрошення для служіння у Румунський уніон, протягом 2019 року аж два рази приїжджав в Україну, на Закарпаття. Пастор Дьозо навесні, влітку, а потім і взимку разом із своєю сім'єю не просто відвідував членів своїх колишніх угорських громад на Закарпатті, але завжди

привозив і велику кількість угорської та румунської літератури, яку передавав угорським служителям для її поширення серед національних меншин області. Частину привезених книг оплатила та замовила Західна конференція, іншу, ще більшу частину, зокрема і подарункові угорські Біблії, пожертвували брати та сестри із Румунії.

Ці книги були дуже корисними для місіонерського служіння, яке звершує нештатний місіонер Іштван Гоздо в угорських селах Виноградівського району, та для команди літературних евангелістів Закарпаття під керівництвом Тетяни Мартин, яка на початку 2020 року поширює літературу серед

угорців та українців у смт Вишково та у навколишніх селах.

Так само не забуває про свої колишні громади у Мукачівському районі і Едмонд Сикель, бувший угорський служитель нашої конференції, а сьогодні керівник німецької гуманітарної організації «OSTHILFE» (яка є німецьким аналогом Міжнародного Фонду Охорони Здоров'я та Довкілля NEEKA в Україні). На початку 2020 року за сприянням цього фонду бідні сім'ї з адвентистських громад Мукачеве та району, в тому числі і угорські громади Ракошино та Чомонин, у яких Едмонд раніше звершував пасторське служіння, отримали важливу продуктову допомогу.

Остання сторінка . . . . .

«Довіра» в гостях в адвентистів

23 січня в львівській центральній громаді Церкви Адвентистів сьомого дня, що по вулиці Короленка 1, пройшла програма для 70 дітей зі школи-інтернату «Довіра». В програмі взяли участь діти із другої львівської громади та ляльковий театр із християнської школи «Живе Слово». Наприкінці було роздано всім дітям подарунки.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.
Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.
Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua
Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко
Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк
Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали
Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви
Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241
Друк: ФОП Прокопчук С.А.
Наклад 500 примірників